

РЕШЕНИЕ

№ 2604

гр. София, 30.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 02.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

като разгледа дело номер **7407** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на „К.-2.” О., гр. С., представлявано от Г В С, срещу уведомително писмо за извършено плащане по УИН: 13/110507/04161 от 27.06.2008 г. на Р. А. - Държавен фонд „З.”.

В жалбата са развити доводи за нищожност и незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Твърди се, че уведомителното писмо, което попада в хипотезата на чл. 21, ал. 1 от АПК, не съдържа част от императивно посочените от закона реквизити, а именно: фактически и правни основания за издаването на акта /чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК/, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва /чл. 59, ал. 2, т. 7 от АПК/, липсва подпис на лицето, издател на акта и посочване на заеманата от него длъжност /чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК/. Жалбоподателят счита, че липсата на подпис и непосочване на имената и длъжността на издателя на акта, както и липсата на мотиви – фактически и правни основания за издаване на акта, са сами по себе си основания за обявяване на същия за нищожен. Твърди се също така, че направените в уведомителното писмо фактически констатации са неверни и незаконосъобразни. Възражава се, че при издаване на процесния административен акт е налице и нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващи се в противоречие на извършените проверки на заявените имоти с действащата нормативна уредба.

Претендира се от съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността на оспорения акт, алтернативно да го отмени като незаконосъобразен. В съдебно заседание е направено и искане за присъждане на разноските по делото, както и възражение по направеното искане от процесуалния представител на ответника за намаляване на размера на адвокатското възнаграждение на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Ответникът – ДЪРЖАВЕН ФОНД „З.“ – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, подробно изложени в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като в съдебно заседание е направено и искане за намаление на поисканите от жалбоподателя разноски в частта на адвокатското възнаграждение, поради липса на правна и фактическа сложност на делото.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 27.04.2007 г. жалбоподателят /с уникален регистрационен номер /УРН/ 182989/ е подал Общо заявление за единно плащане на площ за 2007 г. за подпомагане по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, по Схемата за национални доплащания /НД/ и по схема за необлагодетелстваните райони /НР/, с приложени към него таблици на използваните парцели /данни за идентификация на парцела/.

Във връзка с така подаденото заявление при извършена проверка на място от експерти в Регионален технически инспекторат /РТИ/ – Пловдив, на дати 14.09.2007г./05.10.2007 г., са констатирани несъответствия по отношение на някои от заявените земеделски парцели. С уведомително писмо изх. № 01-164/904 от 11.10.2007 г. на Държавен фонд „З.“, П – РТИ, се уведомява Г В С, представляващ дружеството - жалбоподател, че при извършената проверка са констатирани несъответствия по заявката, описани детайлно в писмото, и на същия е предоставен 10-дневен срок, от получаване на уведомлението, в който може да направи забележки и възражения пред Държавен фонд „З.“. Видно от приложена по делото обратна разписка цитираното уведомително писмо е връчено на 19.10.2007 г. на жалбоподателя. Като част от административната преписка по делото са приети още като доказателства заповед № 4550/12.09.2007 г. за извършване на проверка на място на Р. А., контролен лист за проверка на място, декларации за парцели, контролен лист ОРА 2 за изясняване принадлежността на площи, заявени повече от един земеделски стопанин от 17.09.2007 г., декларация за изясняване принадлежността на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин от 17.09.2007 г. и карти на отстранени застъпвания от 17.09.2007 г.

С уведомително писмо за извършено плащане от 27.06.2008 г. на Р. А. -

Държавен фонд „З.“, е постановена санкция в размер на 191 485.48 лева за наддекларирани площи на жалбоподателя. Към уведомителното писмо, като неразделна част от него, е приложена таблица, представляваща начина на формиране на общата сума за финансово подпомагане. Съгласно таблицата по СЕПП неodobрените площи са 745.62 ха, за НД са 753.90 ха, а за НР 1 са 123.47 ха, като валидна площ за СЕПП са посочени 0.00 ха, за НД е 0.00 ха и за НР 1 са също 0.00 ха. Посочени са също така и наложените за съответните схеми санкции. В това приложение изрично е записано, че санкциите са определени на основание Регламент /ЕО/ № 796/2004 г. на Комисията, Раздел IV и V, чл. 49 до чл. 73.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок, както с оглед на обстоятелството, че липсват доказателства за съобщаване на оспорения акт на жалбоподателя, така и предвид на това, че в нея е направено искане за прогласяване нищожността на оспорения акт. Жалбата е подадена и срещу подлежащ на оспорване акт, тъй като уведомителното писмо има всички белези на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. Същото съдържа волеизявление на издателя на акта, с което се засягат права и законни интереси на адресата му, в случая на жалбоподателя. В писмото е посочен общ размер на санкциите и редуциите към съответното заявление за подпомагане по директните плащанията за площ и пряко и непосредствено влече неблагоприятни последици за адресата. Настъпването им не е обвързано от издаването на последващи актове, а възниква от оспорения акт. В случая оспореното писмо е издадено и изпратено на жалбоподателя в рамките на процедурата, уредена в глава IV от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, регламентираща изрично в чл. 43, ал. 3 и 4 от ЗПЗП правомощие на Разплащателната А. да намалява размера на плащането или да отказва плащане по Схемата за единно плащане на площ в посочените, изчерпателно изброени случаи. Следва да се има предвид също така, че нито в ЗПЗП, нито в издадените подзаконови нормативни актове във връзка с прилагането на закона, е въведена забрана за обжалване на уведомителните писма.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното в настоящото производство уведомително писмо е един нищожен административен акт и наведените в този смисъл доводи на жалбоподателя се явяват основателни. Видно от съдържанието на процесното уведомително писмо същото не е подписано и върху него не е положен печат, както и не е посочено лицето – длъжност или в какво качество, което е издало този акт. По този начин е налице съществено нарушение на императивната норма на чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК, който порок на акта от своя страна е съществен до степен, която го прави нищожен. Съгласно цитираната

разпоредба един от задължителните реквизити на административния акт е „дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означение на длъжността му”. Настоящият състав намира, че липсата на положен подпис и поставен печат е достатъчно основание за прогласяване на нищожността на оспорения акт. От друга страна в процесния случай изобщо не може да се извърши проверка кое лице в какво качество е постановил отказа и от името на кой орган – на съответната областна Р. А. или на Държавен фонд „З.”. Всичко това от своя страна прави и невъзможно в настоящото производство преценката на съда за наличие на материална компетентност на издателя на административния акт.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспореното писмо следва да бъде обявено за нищожно.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноси от процесуалния представител на жалбоподателя, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените по делото съдебни разноси, представляващи сумата за платена държавна такса и изплатено възнаграждение за един адвокат. По отношение на направеното искане, на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, за намаляване на размера на адвокатското възнаграждение, съдът намира същото за основателно, тъй като изплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 4 300 лева е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – С. град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА за НИЩОЖНО уведомително писмо за извършено плащане по УИН: 13/110507/04161 от 27.06.2008 г. на Р. А. - Държавен фонд „З.”.

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „З.” да заплати на „К.-2.” О., гр. С., представлявано от Г В С, сумата в размер на 2 050 /две хиляди и петдесет/ лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: